

Núm. de Protocol: AD-010-2/95

S E N T E N C I A N U M . 9 7 - 1 1

PARTS:

Apel.lant: A.

Representant: Sra. E.C.C.
Advocat: Sr. A.L.M.

Apel.lada: Hble. Comú d'Encamp

Representant: Sra. C.S.M.
Advocat: Sr. J.B.C.

Apel.lada: T.P.D.A.

Representant: Sr. M.T.
Advocat: Sr. J.P.

COMPOSICIO DEL TRIBUNAL:

President: M.I. Sr. Bernard Plagnet

Magistrats: M.I. Sr. Lluís Saura Lluvià
M.I. Sr. Albert Andrés Pereira

A la vila d'Andorra la Vella, el 25 de març de 1997.

El Tribunal Superior de Justícia, Sala Administrativa ha vist el recurs d'apel.lació a les actuacions número AD-010-2/95.

En la tramitació d'aquestes actuacions han estat observades les prescripcions legals, i ha estat ponent el magistrat Sr. **Lluís Saura Lluvià**, el qual expressa el parer del Tribunal.

A N T E C E D E N T S D E F E T

1.- La Batllia d'Andorra, en la sentència núm. 95-94, de 5 de desembre de 1995, va desestimar la demanda formulada per l'Associació per a la Protecció dels Animals, Plantes i Medi Ambient (A.) i va declarar que el Projecte de prolongació de la carretera secundària dels Cortals d'Encamp núm. 220, zona Borda de La Baronia-Roc del Pisó és ajustat al dret i als fins que legitimen l'activitat administrativa.

2.- Contra aquesta sentència, A. va interposar recurs d'apel·lació registrat a la Secretaria d'aquesta Sala el 2 de febrer de 1996, demanant la revocació de la sentència i la nul·litat tant del projecte com de tots els actes posteriors.

3.- Un cop feta la designació del magistrat ponent es va donar trasllat de l'escrit abans esmentat a la representació del Comú d'Encamp, qui va demanar la plena confirmació de la sentència en un escrit presentat el 26 de febrer de 1996, i també a la de l'empresa codemandada T.P.D.A., que no el va contestar.

4.- Fetes les actuacions processals pertinents aquesta Secció va dictar la sentència núm. 96-24, de 6 de juny de 1996 en el sentit de revocar la de la Batllia per falta de legitimació activa d'A. per interposar el recurs contenciós-administratiu objecte de les actuacions i, en conseqüència, en declarava la inadmissibilitat

5.- Contra la sentència de la Sala, el Ministeri Fiscal va interposar un recurs d'empara davant el Tribunal Constitucional, el qual, en la sentència de 5 de novembre de 1996 ha decidit anul·lar la sentència de la Sala Administrativa del Tribunal Superior i retrotraure les actuacions processals al moment immediatament anterior a la decisió anul·lada.

F O N A M E N T S D E D R E T

Primer.- La Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia és competent per a conèixer del present recurs, de conformitat a allò que estableix l'article 39.3 de la Llei Qualificada de la Justícia i en el 56 i següents de la Llei processal d'aquesta jurisdicció.

Segon.- Els fets que han donat lloc al present procés són les obres de construcció de la carretera secundària dels Cortals d'Encamp (zona Borda de La Baronia-Roc del Pisó) a partir de la constatació de les quals l'Associació per a la Protecció dels Animals, Plantes i Medi Ambient (A.) va denunciar determinades mancances en el procediment seguit per poder dur-les a terme, determinants d'una possible il·legalitat.

Admesa, pel Tribunal Constitucional, la legitimació d'A. en aquesta causa, per raó de l'interès derivat de les seves finalitats estatutàries, cal determinar quines han estat les actuacions administratives seguides tant pel Comú d'Encamp com pel Govern per precisar si donen cobertura jurídica suficient a les obres l'execució de les quals fou en el seu dia denunciada per A..

En síntesi, el Comú d'Encamp va adjudicar les obres de construcció de la carretera, però aquestes es van iniciar sense que el Govern hagués atorgat l'autorització que exigeix el Reglament, per a la realització de treballs o activitats que modifiquin l'estat actual del terreny, de 20 d'abril de 1990. Aquest Reglament confereix al Govern les autoritzacions de tots aquells treballs que modifiquin, de qualsevol manera, l'estat del terreny, després d'un informe previ, acompanyat d'una proposta de resolució, que ha d'emetre la Conselleria de Serveis Públics, després d'analitzar la documentació, molt exhaustiva, que cal acompanyar amb la sol·licitud d'autorització, un cop obtinguda la del Comú.

Tercer.- La sentència recorreguda, partint del fet que el Comú va trametre el projecte al Ministeri d'Ordenament Territorial, considera que es va complir amb el que disposa el Reglament perquè el Govern, en realitat, va tenir coneixement del projecte molt abans de que s'iniciessin els tràmits administratius d'adjudicació i per tant va tenir la possibilitat de valorar la incidència dels treballs sobre el medi ambient.

Es cert que el 18 de setembre de 1994 el Comú va trametre el projecte d'obres al Ministeri, però també ho és que el Govern no va disposar dels documents a que fa referència

l'article 6 del Reglament, ja que els que se li van trametre, que formen part del projecte d'obres, no tenen, tanmateix, les característiques de rigor i extensió que demana el precepte reglamentari, l'objecte del qual és precisament el de poder copsar en tota la seva magnitud l'impacte ambiental del projecte analitzat, i d'altra banda, el Govern tampoc no va atorgar l'autorització per fer els treballs de construcció de la carretera.

Per tant, la consideració de la sentència, en el sentit de que el coneixement del projecte equival a una autorització en el marc del principi de col.laboració inter-administrativa, no s'ajusta al sentit del Reglament, que diu que competeix al Govern l'autorització dels treballs sol.licitats (article 3 pf. 4) i que la seva realització sense disposar de la preceptiva autorització del Govern serà sancionada i es cursarà a l'infractor l'ordre d'atur immediat dels treballs (article 8).

Efectivament, des d'un punt de vista d'estricta aplicació reglamentària, és evident que no n'hi ha prou amb que el Govern hagi tingut coneixement d'un projecte que, com el d'una carretera, modifica l'estat actual del terreny, sinó que és precís que hagi pogut exercir les potestats que descriu el Reglament i que tenen per objecte (article 1) establir les mesures adients per protegir els interessos particulars públics i del medi ambient que puguin resultar afectats, que s'instrumenten amb la comprovació, per part del Govern, de la suficiència dels programes de restauració i en l'establiment de la fiança que té per objecte respondre de l'execució dels treballs.

No hi ha dubte que l'absència de comprovació i d'autorització del Govern comporta una transgressió del procediment que calia haver seguit per a poder iniciar les obres, amb les conseqüències que, d'acord amb el que disposa l'article 49.1 del Codi de l'Administració, s'indicaran en el fonament de dret cinquè.

Quart.- En aquesta instància es reproduïx la discussió sobre l'aplicabilitat del Reglament de l'any 1990 a actuacions com la que és objecte del recurs, comte tingut que l'article 4 de la Llei Qualificada de delimitació de competències dels comuns, de 4 de novembre de 1993, els atribueix -punt 9- la construcció de carreteres secundàries.

Tanmateix, aquesta competència, que s'inscriu en el marc de les que l'article 80 de la Constitució reconeix als comuns sobre vies públiques, no impedeix al Govern l'exercici

de les atribucions que li corresponen a l'hora de vetllar per que siguin efectius al Principat els principis econòmics i socials que estableix el Capítol V del Títol II de la Constitució, i en particular, els que defineix l'article 31 de quan diu que és funció de l'Estat vetllar per la utilització racional del sòl i de tots els recursos naturals, precepte que no altera les competències que el Reglament de 1990 va atribuir al Govern en desenvolupament de l'ordinació núm. 6, de Serveis Públics, de 13 de juliol de 1987.

Aquesta Sala subscriu, per tant, els raonaments que en relació a aquesta qüestió duu a terme la sentència de la Batllia en la primera part del seu fonament sisè.

Cinquè.- Per tot el que hem exposat, s'ha d'estimar el recurs d'apel·lació contra la sentència de la Batllia, que es revoca, i en conseqüència s'anul·len els actes del Comú d'Encamp que van autoritzar l'iniciació de les obres, amb l'obligació de sol·licitar formalment i d'obtenir l'autorització del Govern per iniciar-les.

Sisè.- No s'aprecien circumstàncies que determinin un especial pronunciament sobre el pagament de les despeses causades en aquesta segona instància.

D E C I S I O

En atenció a tot el que s'ha exposat, el Tribunal Superior de Justícia, Sala Administrativa, en nom del poble andorrà, decideix revocar la sentència recorreguda i amb estimació del recurs interposat per l'Associació per a la Defensa dels Animals, Plantes i Medi Ambient contra el Projecte de prolongació de la carretera secundària dels Cortals d'Encamp núm. 220, zona Borda de La Baronia - Roc del Pisó, aprovat pel Comú d'Encamp, anul·lem els actes del Comú que autoritzaven la iniciació de les obres. No fem imposició de les costes causades en aquesta segona instància.

Aquesta sentència és ferma i executiva.

Manen que una vegada s'hagi complert el que disposa l'article 76 de la Llei de la Jurisdicció Administrativa i Fiscal es lliurin els autes originals amb la certificació d'aquesta sentència al Tribunal de Batlles, Secció

Administrativa del qual procedien, i que s'arxivin les actuacions del Tribunal.

NOTIFICACIO:

La present sentència ha estat notificada a les parts compareixents.....
.....
.... mitjançant el lliurament d'una còpia certificada.

I llegida, la signen, fet del qual en dono fe,

La secretària,

M. Dolors Cervós Pifarré